

مجازی درس می‌خوندیم، وقتی مجازی مد نبود!

با تاریخچه آموزش مجازی آشنا شوید

● آسیه طاهری

بسیاری دوره‌های مجازی گوناگونی را به صورت محدود یا نامحدود برگزار می‌کردند. با پیدا شدن سروکله کرونا، نیاز همگانی به آموزش‌های مجازی و روی آوردن به این سبک از آموزش، باعث شد این‌گونه برداشت شود که کرونا عامل ایجاد نوع جدیدی از آموزش به نام آموزش مجازی شده است!

در سال ۱۹۲۱ اولین رادیوی آموزشی شروع به کار کرد که در واقع اولین پایه شکل‌گیری آموزش الکترونیک محسوب شد. با ظهور اینترنت، انسټیتوی فناوری نیوجرسی در سال ۱۹۸۴، اولین دوره کارشناسی آنلاین در رشته مهندسی را برگزار کرد. دانشگاه فونیکس و دانشگاه مجازی کالیفرنیا نیز جزو اولین برگزارکنندگان آموزش‌های آنلاین به حساب می‌آیند.

آثار چاپی، برنامه‌های صوتی و تصویری، اینترنت و لوح فشرده، این قابلیت را دارند که به عنوان بزرگترین رسانه برای آموزش از راه دور مطرح گردند. در آموزش، از رسانه‌های مختلفی استفاده می‌شود و جای هیچ‌گونه تعجبی نیست که اینترنت جزو اولین موارد انتخابی دانش‌آموزان باشد؛ زیرا با ارائه آموزش از طریق شبکه جهانی وب، می‌توانند از کلاس‌ها و آموزش‌های مجازی استفاده کنند و مهم نیست که کجا زندگی می‌کنند یا در چه موقعیت زمانی ای به سر می‌برند. آموزش از راه دور در ایران دارای سابقه طولانی نیست و دانشگاه‌ها با تأسیس سایت‌های آموزش مجازی و الکترونیکی در این زمینه پیش‌گام بودند. بعد از اقدام دانشگاه‌ها، آموزش و پرورش که بزرگترین بخش آموزشی کشور است، فعالیت‌هایی را در این زمینه به طور جدی شروع کرد.

آموزش از راه دور ریشه در زمان‌های قدیم دارد. بسیاری معتقدند دیونسیس زمانی که از استاد خود افلاطون دور بود، فرآیند علم آموزی را تعطیل نکرد و دست به دامان آموزش از راه دور شد. او از طریق مکاتبه، سؤالاتش را از استاد خود افلاطون می‌پرسید و همواره خود را در کلاس درس و در محضر استاد می‌دانست. بر اساس شواهد، اولین آموزش از راه دور به شیوه پستی، مبادله مواد آموزشی و پرسش و پاسخ از طریق پست، در سال‌های ۱۷۲۸ میلادی انجام گرفته است؛ یعنی حدود ۲۸۰ سال قبل!

ایالت متحده آمریکا در زمینه آموزش از راه دور فعالیت داشت که از آن با عنوان آموزش مکاتبه‌ای یاد می‌شود. در آموزش مکاتبه‌ای، مدارس یا مؤسسه‌ها، دانشجویان و استادان از طریق نامه‌نگاری ارتباط برقرار می‌کردند. این روش مورد توجه بسیاری از دانشجویان و دانش‌آموزان آن زمان قرار گرفت. هم‌زمان با ایالت متحده آمریکا، کشورهای اروپایی نیز این دوره‌های آموزشی را قبل از سال ۱۸۴۰ آغاز کردند، اما به طور رسمی اولین دوره آموزش از راه دور را یکی از

دانشگاه‌ها در سال ۱۸۹۲ با اتکا بر اراده پست برگزار کرد. با آمدن رادیو و تلویزیون، آموزش دهنده‌گان به فناوری جدیدی دست یافتند که نیاز آن‌ها به سیستم پستی برای ارائه آموزش را کم کرد یا به طور کلی از بین برد. آموزش از راه دور با شیوه‌های جدید، بهره‌گیری از فناوری نوین رایانه‌ای و از همه مهم تر اینترنت، پدیده‌ای نواست که در سرتاسر جهان طرفداران خود را دارد. پس آموزش مجازی یا آموزش الکترونیکی که یکی از شیوه‌های جدید آموزش از راه دور است، با آمدن کرونا به وجود نیامده و سابقه‌ای طولانی دارد. پیش از کرونا در ایران و جهان، دانشگاه‌ها و مؤسسات

آموزش
الکترونیکی که
یکی از شیوه‌های
جدید آموزش
از راه دور است،
با آمدن کرونا
به وجود نیامده
و سابقه‌ای
طولانی دارد

مورد نیاز خود را ببینند. همچنین در این دوره‌ها چون نیازی به حضور فیزیکی و دائمی استاد نیست، می‌توان از اساتید برتری که در مکان‌ها و شهرهای مختلف حضور دارند، استفاده کرد.

۳. بدون محدودیت زمانی و مکانی

با استفاده از آموزش‌های مجازی فراگیر، در هر زمان و مکانی می‌توان به محتوای آموزشی دسترسی پیدا کرد. دوره‌های آنلاین $\times 6$ درصد کمتر از تدریس‌های سنتی وقت می‌گیرند و مفیدتر نیز هستند.

۴. هزینه کم و با صرفه

دوره‌های آموزش مجازی هزینه‌ای نزدیک به یک‌پنجم هزینه‌های کلاس‌های حضوری دارند؛ به همین جهت این دوره‌ها راهی مناسب برای صرفه‌جویی و سرمایه‌گذاری هستند. با توجه به اینکه بسیاری از این دوره‌ها نیز گواهی شرکت و یا مدرک معتری را برای فراگیران در نظر می‌گیرند، در بسیاری از موارد به صرفه‌تر از دوره‌های حضوری خواهند بود.

۵. افزایش کیفیت یادگیری

استفاده از محتوای بصری و چندساله‌ای، باعث درگیر شدن بخش‌های زیادی از مغز مخاطب، به ویژه در سنین کمتر می‌شود و کمک می‌کند محتوای آموزش داده شده تا زمان بیشتری در ذهن او ثبت شود؛ حال آنکه محتوای یکنواخت عرضه شده در کتاب‌ها و جزوای آموزشی، بسیار فرار است و به سرعت از ذهن مخاطب پاک می‌شود.

عصر حاضر را باید تلفیقی از ارتباطات و اطلاعات بدانیم. با پیشرفت فناوری و توانایی دسترسی به اینترنت، در شرایط و مکان‌های مختلف می‌توانیم به راحتی به اطلاعات مورد نیاز خود دسترسی پیدا کنیم. با ورود فناوری اطلاعات و ارتباطات، محیط‌های آموزشی متحول شده‌اند؛ به گونه‌ای که برای ارائه خدماتی بهتر و فراگیر، به سمت مجازی شدن سوق داده شده‌اند؛ از این روز امروزه ما والدین برای آموزش فرزندان خود و ایجاد زمینه مناسب برای کسب مهارت‌های لازم و شکوفا کردن استعدادهای آن‌ها، با محدودیت‌هایی که در گذشته پیش روی خانواده‌ها بود، مواجه نیستیم. البته این امر مستلزم استفاده از امکانات پیشرفته‌ای مثل اینترنت پرسرعت، منابع اطلاعاتی جامع و... است.

آموزش مجازی دارای مزایا و فواید بسیاری است. این آموزش‌ها محدود به سن یا قشر خاص، یک یا چند نوع مهارت یا دانشی خاص نیستند. این ویژگی‌های مثبت و بسیاری از مزایایی دیگر این دوره‌ها، کمک بزرگ به ما والدین می‌کند که در کسب مهارت‌ها و آموزش‌هایی که فرزندانمان می‌بینند، همگام و همراه با آن‌ها باشیم. همچنین این شرایط فراهم است که با استفاده از این آموزش‌ها، خود ما نیز به روز باشیم. در ذیل به برخی دیگر از فواید آموزش‌های مجازی اشاره می‌کنیم:

۱. در دسترس و به روز

آموزش‌های مجازی با در دست داشتن رسانه‌ها، می‌توانند به آسانی نیازهای مخاطبان را بطرف رکنند. به همین دلیل تنها با داشتن یک گوشی هوشمند، به راحتی می‌توانیم در هر ساعت از شبانه‌روز به یادگیری مطالب مورد نیاز خودمان پردازیم. محتوای ارائه شده در آموزش‌های مجازی، برخلاف محتوای آموزشی چاپی که هزینه‌های بالایی در تولید و عرضه دارند، به راحتی به روزرسانی می‌شوند و در اختیار مخاطبان قرار می‌گیرد.

۲. مختصر و مفید

مطلوبی که در آموزش‌های مجازی ارائه می‌شوند، مختصر هستند و در عین حال در این نوع از آموزش‌ها مطالب غیرضروری و زیاده‌گویی جایگاهی ندارند. بسیاری از افراد که به علت کمبود وقت یا محدودیت مکانی، امکان شرکت در کلاس‌های حضوری را ندارند، با انتخاب دوره‌های غیرحضوری و مجازی، می‌توانند آموزش‌های

”
در این دوره‌ها چون نیازی به حضور فیزیکی استاد و دائمی نیست، می‌توان از اساتید برتری که در مکان‌ها و شهرهای مختلف حضور دارند، استفاده کرد